

چه کسی پاسخگوی مردم آمل است؟

مریم پروین

■ آقای رئیس جمهور، چندی است بنا بر گزارش رسانه‌ها و شواهد و مستندات موجود، عده‌ای با ادعاها و تلاش‌های غیرمسئولانه و مغایر با قوانین تقسیمات کشوری بر آنند تا محدوده آستانه امامزاده هاشم(ع) پلور و بعضی از دیگر مناطق لاریجان شهرستان آمل را به عنوان حریم جغرافیایی استان تهران تلقی و معرفی کنند. نصب تابلو پنج‌متری «به کهن‌شهر دماوند خوش آمدید» در حوزه استحفاظی آمل و ۴۰۰متر مانده به پایان حوزه جغرافیایی مازندران در این منطقه، نصب تابلو سازمان تربیت‌بدنی و هیات کوهنوردی استان تهران در شهر رینه شهرستان آمل، پخش تصاویری از مناظر طبیعی پلور لاریجان آمل در شبکه سراسری خبر با عنوان مناظر طبیعی استان تهران، چاپ تصاویری از جاذبه‌های گردشگری منطقه لاریجان آمل با عنوان مناظر طبیعی و جاذبه‌های گردشگری استان تهران در یکی از نشریات وابسته به وزارت آموزش‌وپرورش و توزیع گسترده آن در میان مسافران نوروزی استان‌ها در سطح کشور و نیز اظهارات استاندارد تهران در رسانه ملی که در آن از پلور آمل به عنوان پلور تهران یاد شده است، نمونه‌هایی از ادعاها و تلاش‌هایی است که نتیجه و نشانه تح‌رک‌هایی از سوی عده‌ای برای نادیده گرفتن قوانین تقسیمات کشوری و نقض حریم جغرافیایی مازندران و شهرستان آمل است.

آقای رئیس‌جمهور، این‌گونه ادعاها و تلاش‌های غیرقانونی در نقض حریم قانونی استان مازندران و شهرستان آمل، موجی از مخالفت گروهی از مسوولان، مردم، فعالان اجتماعی و رسانه‌های استان مازندران و به ویژه امام‌جمعه، نماینده آمل در مجلس شورای اسلامی و مردم شهر هرازسنگر آمل را برانگیخته است.

امضای هزاران نفر از مردم آمل پای طوماری خطاب به حضرت‌عالی به عنوان مقام عالی ریاست‌جمهوری برای پیگیری قاطع و دفاع از مطالبات قانونی در راستای صیانت از تمامیت ارضی شهرستان آمل، به خوبی از یاداری مردم آمل خبر می‌دهد، اما آنچه در این میان جای تاسف و تعجب است، اینکه چرا تاکنون با طرح‌ان و عوامل این ادعاها و تلاش‌های غیرقانونی که موجب تشویش افکار و احساسات عمومی مردم مازندران و آمل شده است و مغایر مصالح ملی است، برخورد قانونی چندان جدی‌ای نشده است؟ آقای رئیس‌جمهور، لاریجان نه‌فقط بخش مهمی از حریم جغرافیایی شهرستان آمل و دربردارنده آثار تاریخی و جاذبه‌های گردشگری و منابع طبیعی و ارزش‌های اقتصادی برای مردم آمل است، بلکه بخش مهمی از هویت و میراث تاریخی و فرهنگی آمل و مردم آمل است. لاریجان در حافظه و خاطره تاریخی مردم آمل، زادگاه و یادآور ظهور و حضور جمعی از بزرگان و مشاهیر و مفاخر دینی، علمی و فرهنگی آمل در عرصه ملی و جهانی است که حضرت آیت‌الله العظمی میرزا هاشم لاریجانی‌آملی، حضرت آیت‌الله جوادی‌آملی، حضرت علامه حسن‌زاده آملی، حضرت آیت‌الله لاریجانی رئیس قوقضاییه و دکتر لاریجانی رئیس قوه‌مقتنه، بهترین نمونه‌های مفاخر ملی و جهانی معاصر این دیار عالم‌پرو به شمل می‌آیند. از این‌رو جای تردید نیست که مردم غیور شهر هرازسنگر آمل، سنگر به سنگر در برابر هرگونه ادعاها و تلاش‌های غیرقانونی ناقض حریم جغرافیایی آمل و بی‌احترامی به حقوق و حرمت‌های تاریخی و فرهنگی آمل و مسردم آمل، قانونی و قاطعانه ایستادگی و پایداری خواهند کرد.

آقای رئیس‌جمهور، از حضرت‌عالی به عنوان عالی‌ترین مقام اجرایی کشور توقع می‌رود نسبت به الزام تمامی مسوولان تح‌تامر و ذی‌ربط برای پیگیری‌های لازم و کارآمد در راستای دفاع از مطالبات به حق و قانونی مردم مازندران و آمل در ضرورت صیانت از حریم جغرافیایی شهرستان آمل و احترام گذاشتن به افکار و احساسات عمومی مردم آمل، دستور مقتضی و اتخاذا را صادر کنید. به یاد داشته باشیم مطالبه قانونی ضرورت صیانت از حریم جغرافیایی مازندران و آمل برای مردم مازندران و به ویژه آمل یک حق و پیگیری این مطالبه برای تحقق این حق برای مسوولان، یک وظیفه است.

خبر

تپه ازبکی در یک قدمی ثبت جهانی

■ **مهر:** مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان البرز گفت: ثبت جهانی تپه ازبکی از مدت‌ها پیش دنبال شده است و در صورت توجه ویژه مسوولان به این امر و شتاب بخشیدن به روند ثبت آن این مهم رونق گردشگری را برای استان البرز به ارمغان می‌آورد. محمدرضا یوبنده افزود: جلسات زیادی درخصوص تپه ازبکی برگزار شده و کار گروهی نیز در این زمینه تشکیل شده که موارد مربوطه در آن بررسی می‌شود. ثبت جهانی تپه ازبکی اقدامی بسیار مهم و کلان است و چیزی نیست که بتوان بدون همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط انجام داد. این امر، اهمیت و ضرورت تعامل دستگاه‌ها در این خصوص را بیش از پیش آشکار می‌کند. لازم است همه دستگاه‌های ذی‌ربط در این خصوص دست‌به‌دست دهند و هر یک به تناسب وظایف و توان خود بکوشند تا بتوانیم تپه یادشده را به ثبت جهانی برسانیم. یوبنده یادآور شد: ثبت جهانی یک اثر، کار آسانی نیست و مراحل زیادی طی می‌شود تا بتوانیم اهمیت جهانی آن اثر را تبیین کنیم. مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان البرز گفت: یکی از مهم‌ترین برنامه‌های این اداره کل، ثبت جهانی تپه ازبکی است و این امر از اولویت‌های میراث‌فرهنگی البرز محسوب می‌شود

هرمزگان ۱۸ نشریه محلی دارد و این نشریات با گذشت نزدیک به سده‌هه از زمان آغاز به کار خود در استان هنوز نتوانسته‌اند جایگاه اصلی را در رقابت با نشریات سراسری در بین مردم کسب کنند. رسانه‌ها در دنیای امروز نقش بی‌بدیلی در آگاه‌سازی مردم و همچنین رساندن صدای مردم به حاکمان یک جامعه ایفا می‌کنند. در روزگاری که به عصر ارتباطات معروف است، مردم هر لحظه به اخبار جدید و به روز نیازمندند و خبر با عنوان مناظر طبیعی استان تهران، چاپ تصاویری از جاذبه‌های گردشگری منطقه لاریجان آمل با عنوان مناظر طبیعی و جاذبه‌های گردشگری استان تهران در یکی از نشریات وابسته به وزارت آموزش‌وپرورش و توزیع گسترده آن در میان مسافران نوروزی استان‌ها در سطح کشور و نیز اظهارات استاندارد تهران در رسانه ملی که در آن از پلور آمل به عنوان پلور تهران یاد شده است، نمونه‌هایی از ادعاها و تلاش‌هایی است که نتیجه و نشانه تح‌رک‌هایی از سوی عده‌ای برای نادیده گرفتن قوانین تقسیمات کشوری و نقض حریم جغرافیایی مازندران و شهرستان آمل است.

حالا حاضر ۱۸ نشریه در هرمزگان فعالیت می‌کنند. نخستین نشریه محلی هرمزگان با نام «صبح ساحل» از سال‌های نخست دهه ۶۰ کار خود را آغاز کرد و پس از آن نشریات دیگری همچون «ندای هرمزگان» و «دریا» کار خود را به عنوان روزنامه‌های محلی هرمزگان آغاز کردند. به غیر از این سه‌روزنامه که به‌طور متداوم در هرمزگان منتشر می‌شوند باقیی نشریات هرمزگان هفت‌نامه و ماهنامه هستند که به علت مشکلاتی که برای آنها به وجود آمده به نوعی می‌توان گفت به گاهنامه تبدیل شده‌اند و این مسایل سبب شده نشریات روی پیشخوان دک‌ها خاک بخورند. این روزنامه‌ها و دیگر نشریات در طول سال‌های فعالیت خود همواره با مشکلات فراوانی نظیر مشکلات اقتصادی و حتی فشارهای سیاسی مواجه بوده‌اند که تاثیرات منفی روی آثار آنان گذاشته‌ا و با وجود این مشکلات می‌توان گفت برخی از آنان پیشرفت‌هایی داشته‌اند.

اما پیشرفت کیفی این نشریات به هیچ‌وجه در حدی که از آنان انتظار می‌رفته، نبوده است. متأسفانه پس از گذشت سه دهه هنوز نشریات هرمزگان با فقر در محتوای مطالب خود مواجه هستند. این نشریات نه جای آنکه در بیشتر مواقع پرداختن به دغدغه مردم را سرلوحه کار خود قرار دهند به دع‌های سیاسی و شخصی خود در نشریات پرداخته یا اینکه در حل مشکلات اقتصادی یا حتی ضرورت‌های به منافع اقتصادی می‌ب‌ویژه نامه‌های ادارات دولتی و شرک‌ته‌های خصوصی تبدیل شده‌اند. لیلای باایگان، کارشناس ارشد علوم ارتباطات در این خصوصی می‌گوید: متأسفانه وضعیت محتوای مطالب در نشریات استان هرمزگان به هیچ‌وجه راضی‌کننده نیست و انتظار می‌رفت طی مدت طولانی گذشته نشریات هرمزگان به یختگی و غنی‌تری بیشتری در مطالب خود دست یابند. وی

«بخش خصوصی مصنوعی در کشور درست شده است، از کل خصوصی‌سازی که در سال‌های اخیر نام برده شده است کمتر از ۱۰درصد آن به بخش خصوصی واقعی سپرده شده و باقی از س‌ویی شبه‌دولتی‌ها انجام شده. تنها در ایران است که توسعه اقتصادی یا ستاد سرما به‌گذاری شکل می‌گیرد و بخش خصوصی در آن نقشی ندارد.» در بخشی از حرف‌های نایب‌رئیس دوم اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در گفت‌وگو با «شرق» است. محسن جلال‌پور از نوع برخورد با سرمایه‌گذاران هم گلابم‌مند است و به‌عنوان مثال می‌گوید با روندی که در پیش گرفته‌شده سرمایه‌گذاران عماتی در آستانه انصراف از سرمایه‌گذاری در کرمان هستند. گفت‌وگو با نایب‌رئیس اتاق بازرگانی استان کرمان، ضمن پرده‌برداری از دلایل عدم سرمایه‌گذاری‌های موفق در استان کرمان، در دل خود نیز ج‌وی نکات قابل تأمل بود که پر داختن به آنها نشان می‌دهد مقدر در مورد آنچه امروز برخی تربیون‌ها در خصوص اقتصاد استان تبلیغ می‌کنند صحت دارد.

■ ■ ■

■ **اصولاً ارزیابی شما درباره نگاهی که امروز در کشور نسبت به بخش خصوصی وجود دارد چیست؟**
در این‌مورد باید صراحتاً عنوان کنم که نگاه دولت به بخش خصوصی آن‌طور که باید و شایسته است، نیست و در سال‌های اخیر از همه آنچه که در خصوص واگذاری خصوصی‌سازی به بخش خصوصی گفته شده است، کمتر از ۱۰درصد آن به‌طورواقعی محقق شده که این ۱۰درصد نیز صرفاً واگذاری سهام بوده و مدیریت همچنان در دست دولت است. ضمن آنکه درحال‌حاضر شرایط مناسبی برای تشکیل بخش خصوصی مصنوعی ایجاد شده و اکنون در کشور گروه‌هایی با نام بخش خصوصی وجود دارند که درواقع مصنوعی‌اند و کسانی هستند که با بدنه بخش خصوصی نبوده و برای خودشان بخش خصوصی غیرواقعی تشکیل داده‌اند. در سال‌های اخیر فضا برای بخش خصوصی بسته و مجموعه کارهای بزرگی از این بخش سرزده است که بخش‌های خصوصی مصنوعی و شبه دولتی آن را به حاشیه بردانده و این درحالی است که مقام معظم رهبری در دیدار نمایندگان پارلمان بخش خصوصی، این اعتقاد را داشتند که بخش خصوصی واقعی و اصلی باید شکل بگیرد، ضمن اینکه رئیس مجلس نیز بر جدی‌سازی از تشکیل بخش‌های خصوصی مصنوعی تأکید داشته و دارد.

■ **اما ظاهراً استادهای سرمایه‌گذاری با حضور موثر بخش خصوصی و در راس آن اتاق‌های بازرگانی شکل گرفته‌اند.**

دیارتمان و سازمان ستادهای سرمایه‌گذاری سرشار

عنوان می‌کند: روزنامه‌نگاران هرمزگانی کمتر به دغدغه‌ها و مطالبات مردم می‌پردازند و افرادی هم که قصد این کار را داشته‌اند به علت مشکلاتی که برای آنها به وجود آمده و محیا نبودن شرایط کار مجبور به خانگی‌نشینی شده‌اند.

ایوب دبیری‌نژاد، مدیرمسئول روزنامه دریا نیز در این خصوص می‌گوید: محتوای مطالب نشریات هرمزگان دچار روزمرگی شده و مطالب این نشریات خواننده را راضی نمی‌کند. اما غلامحسین عطایی، مدیرمسئول روزنامه ندای هرمزگان با تقسیم نشریات هرمزگان به دو دسته می‌گوید: در روزنامه‌های فعال هرمزگان صفحات ثابتی وجود دارد که محتوای مطالب در آنها پیشرفت کرده اما متأسفانه نشریات دیگری که به صورت گاهنامه منتشر می‌شوند محتوای بسیار ضعیفی دارند.

■ **فقر محتوای در نقد خودسانسوری در نقد**
فضای مطبوعات هرمزگان به سمتی پیش‌رفته که برخی افراد با استفاده از حضور در مطبوعات به اهداف

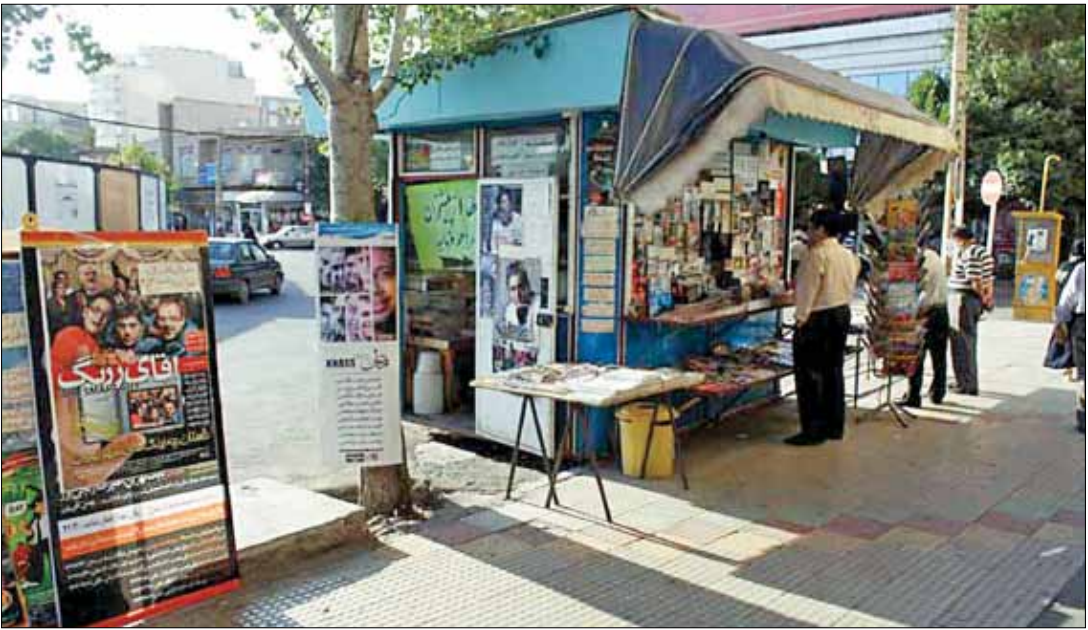
شخصی خود رسیده‌اند. مفهوم نقد نیز یکی از چالش‌های مطبوعات در هرمزگان است. متأسفانه در نشریات هرمزگان نقد با پرداختن به دعو‌های شخصی اشتباه گرفته شده و افراد به انتقاد شخصی این گروه‌های رقیب خود در نشریات عمومی می‌پردازند. باایگان در این خصوص اظهار می‌دارد: نوشتن نقد متضانه نیاز به سال‌ها قلم زدن و تجربه دارد اما بسیاری از فعالان رسانه‌ای هرمزگان هنوز تفاوت میان نقد، گزارش و یادداشت را درک نمی‌کنند و به انتقاد می‌پردازند. افرادی هم که دست به انتقادات شخصی می‌زنند، اهداف خاص خود را در سر دارند. دبیری‌نژاد در این مورد عنوان می‌کند: متأسفانه

سرزمین

بی‌روفتی نشریات استانی

خاک دکه‌ها، عاید نشریات هر مزگان می‌شود

امیرحسین طالبی، هرمزگان

نقدهایی که در نشریات نوشته می‌شود نقدهایی قوی نیست و در برخی موارد نیز همکاران رسانه‌ای مادتس به خودسانسوری می‌زنند.

■ **توجه به کمیت به جای کیفیت**

اما رشد قارچ گونه تعداد نشریات در هرمزگان، یکی دیگر از مشکلات اساسی مطبوعات هرمزگان است. در حالی که نیروی متخصص کافی برای کار در نشریات بزرگ و پرتیراژ هرمزگان وجود ندارد. هر شخصی بنا به منافع اقتصادی و شخصی خود اقدام به ایجاد یک نشریه کرده اما به علت آشنا نبودن این افراد با کار رسانه در حال

حاضر دیگر نامی از این نشریات شنیده نمی‌شود و برخی از آنها به گاهنامه یا حتی سالنامه تبدیل شده‌اند. باایگان با اشاره به لزوم افزایش کیفیت در مطبوعات هرمزگان می‌گوید: در شرایطی که نه مخاطبان از نشریات رضایت دارند و نه نیروی حرفه‌ای به اندازه کافی وجود دارد اصلاً نباید تعداد نشریات افزایش یابند و افزایش تعداد نشریات موجب متلاشی شدن نیروهای فعلی می‌شود. وی تأکید می‌کند: در مراکز بسیاری از کشورهای دنیا که از سابقه طولانی در مطبوعات برخوردار هستند، تنها هدف با هشت نشریه یک کیفیت بالا و با تیراژ فراوان منتشر می‌شود. دبیری‌نژاد نیز می‌گوید: متأسفانه در سال‌های اخیر به جای کیفی‌سازی نشریات، ارشاد به سمت افزایش تعداد نشریات پیش‌رفته که باید این مشکل اسپش‌شناسی شود. عطایی هم عنوان می‌کند: با مشکلات فغلی ۱۰۰ نشریه هم در هرمزگان فعالیت کنند هیچ تاثیرگذاری نخواهند داشت و باید در ابتدا

نکته

پیشرفت کیفی این نشریات به هیچ‌وجه در حدی که از آنان انتظار می‌رفته، نبوده است. متأسفانه پس از گذشت سه دهه هنوز نشریات هرمزگان با فقر در محتوای مطالب خود مواجه‌هستند

فضای نامناسب سرمایه‌گذاری در کرمان

محمدعلی جمشیدی، کرمان

سپرده‌گذاری و بیش از ۵۰۰ هزار دلار هزینه کرده است. باید بگویم با ادامه این روند، دیگر هیچ سرمایه‌گذار خارجی به کرمان نخواهد آمد. گودال خشت‌مال‌ها یک معضل برای استان بود و هیچ سرمایه‌گذار داخلی حاضر به سرمایه‌گذاری در این محل نبود که با پیگیری و تلاش بی‌وقفه اعضای اتاق، این مهم به انجام رسید، اما اکنون شاهد پنبه‌شدن همه رشته‌ها هستیم. به عنوان یک فعال اقتصادی بخش خصوصی می‌خواهم پرسش‌م چرا باید به دلیل کوتاهی افراد دردهایم سازمان‌ها و ادارات همه انرژی، فعالیت و وقت مسوولان عالی‌رتبه استان درخصوص انجام یک پروژه به هدر برود؟»
دلیل صرفنظر این سرمایه‌گذاران از ادامه کار به‌دلیل، سنگ‌اندازی، وقت‌کشی، کارشنکی و اهمال‌کاری بعضی از ادارات و سازمان‌ها بود و اکنون همه مجوزهای گذشته که، اختیار این سرمایه‌گذاران بود باطل شد و با وجود این شرایط، کرمان دیگر آمیدی به جذب سرمایه‌گذار خارجی ندارد. البته انتقاد و اعتراض من از این وضعیت متوجه شخص استاندار نیست و انتظار ما این است که او برای انجام کار اصرار بورزد که چرا بعد از دو سال افراد رده‌پایین ادارات و سازمان‌ها به موافقت‌نامه‌ها‌عمل نمی‌کنند؟

■ **در این‌مورد اعتراض و پیگیری حقوقی هم داشته‌اید؟**
اعتراض و شکایت از وضعیت موجود حق بخش خصوصی است البته بخش خصوصی استان تاکنون همانند همه کرمانی‌ها نجات، سرلوحه کارش بود اما از این به بعد کم‌کاری و اهمال‌کاری مجموعه‌هایی را از لحاظ حقوقی دنبال می‌کنیم که در توسعه استان کوتاهی می‌کنند. در جلسه هیات نمایندگان نیز تصویب شد که با به‌کارگیری مشاوران حقوقی از تعرضی جلوگیری کنیم که به بخش خصوصی صورت می‌گیرد و در پروژه سرمایه‌گذاران عملی احقاق حق خواهیم کرد.

■ **اما اگر فضای سرمایه‌گذاری در کرمان مناسب نیست پس چرا شرکت هلدینگ خارو میهن حاضر شده با اعتباری بالغ بر هشت‌هزار میلیارد تومان در قالب ۱۴ پروژه در استان سرمایه‌گذاری کند؟**

سرمایه‌گذاری این شرکت در کرمان یکی از امیدواری‌های استان است که سهم بزرگی در اشتغال و صنایع معدنی خواهد داشت اما باید به این نکته توجه داشت که سرمایه‌گذار داخلی با سرمایه‌گذار خارجی تفاوت دارد. سرمایه‌گذار داخلی با منابع و مشکلات کشور آشناست و در منطقه‌ای

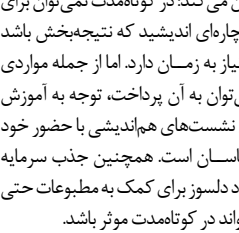
کیفیت نشریات موجود افزایش یابد. مشکلات اقتصادی، یکی دیگر از مشکلاتی است که نشریات هرمزگان با آن دست و پنجه نرم می‌کنند. آنها

برای رفع این مشکل مجبور به گرفتن آگهی‌های فراوان یا انتشار ویژه‌نامه هستند و به همین دلیل، نقد متصفانه و پرداختن به مشکلات مردم در آنها کمتر دیده می‌شود. باایگان با بیان اینکه دولت باید با پرداخت یارانه به مطبوعات کمک کند می‌گوید: در تمامی کشورهای پیشرفته دنیا دولت به فرهنگ متعالی آن کشور همانند سینمای فرهنگی و متعالی، تئاتر و موسیقی غنی با پرداخت یارانه کمک مالی می‌کند و مطبوعات موفق و نه‌رزد این کشور‌ها نیز از کمک‌های مالی دولت استفاده می‌کنند چون مطبوعات موفق موجب بسترسازی برای گسترش فرهنگ یک جامعه می‌شوند و دولت

باید با پرداخت یارانه به آنها کمک کند. مدیرمسئول روزنامه ندای هرمزگان نیز در این خصوص اظهار می‌دارد: مدتی است یارانه روزنامه ما قطع شده است. همچنین نظر اداره کل ارشاد هرمزگان این است که انتشار نیازمندی‌ها فقط کار یک‌یک‌های تبلیغاتی است و جلو انتشار نیازمندی‌ها توسط روزنامه ندای هرمزگان که یک منبع درآمذی‌ای برای روزنامه بود را گرفتند.

دبیری‌نژاد درخصوص یارانه مطبوعات می‌گوید: یارانه فعلی مطبوعات که به صورت غیرمنظم پرداخت می‌شود، تنها ج‌ای هزینه‌های یک‌ماه نشریات را پسر می‌کند و هزینه‌های ۱۱ ماه دیگر باید توسط خود نشریات پرداخت شود. نبودن چاپخانه مطبوعات در هرمزگان نیز یکی دیگر از مواردی است که مشکلات اقتصادی را برای نشریات هرمزگان به وجود آورده است. هرمزگان یکی از معدود استان‌هایی است که میان تحریریه مطبوعات و چاپخانه مطبوعات آن فاصله زیادی است و روزنامه‌های صبح هرمزگان هنگام ظهر به دست مردم می‌رسد. مطبوعات هرمزگان به علت مشکلاتی که گفته شد با عدم استقبال مخاطبان مواجه شده‌اند. مردم به علت ندیدن دغدغه‌های خود در مطبوعات هرمزگان، کمتر از آنها استقبال می‌کنند

و به نظر می‌رسد باید راه چاره‌ای برای این مشکل اندیشیده شود. باایگان نیز عنوان می‌کند: در کوتاه‌مدت نمی‌توان برای مطبوعات هرمزگان چاره‌ای اندیشید که نتیجه‌بخش باشد چون کار فرهنگی نیاز به زمان دارد. اما از جمله مواردی که در کوتاه مدت می‌توان به آن پرداخت، توجه به آموزش خبرنگاران و برگزاری نشست‌های هم‌اندیشی با حضور خود اهالی رسانه و کارشناسان است. همچنین جذب سرمایه بخش خصوصی و افراد دلسوز برای کمک به مطبوعات حتی با اهداف تجاری می‌تواند در کوتاه‌مدت موثر باشد.

واگن‌ها و محتویات آنها گذشته است و دیگر باید از رده خارج شوند اما همچنان میزبان مسافران این مسیر است. آنهایی که در سایر خطوط ریلی کشور با قطار سفر کرده‌اند، اذعان دارند که شرایط سایر مسیرها به مراتب بهتر از این مسیر است. زمانی در این مسیر واگن‌های لوکس با کوپه‌های چهارنفره جدید هم وجود داشت که خیلی زود از این مسیر حذف شدند. تخت‌ها و پتو و لحاف‌های فرسوده، سرویس‌های بهداشتی که به‌هینه‌سازی و تعویض اجزای آن لازم شده است و به طور کلی، واگن‌هایی که قاعدتاً در شان یک ایرانی و کرمانی نیست که به طرق آنها به مسافرت وراثت از زرگی خاطر مسافران است که با هزار زحمت بلیت یک مسافرت از طریق خطوط ریلی به پایتخت را به دست آورده‌اند.

■ **شاید در کرمان درمورد زمینه سرمایه‌گذاری به‌خوبی بررسی انجام‌نمی‌شود.**
این که قبل از سرمایه‌گذاری درخصوص آن بررسی و تحقیق لازم صورت نمی‌گیرد، رد می‌کنم. ما در هیچ یک از سرمایه‌گذاری‌های صورت‌گرفته ناموفق نبودیم، بلکه مدیریت و به‌دنبال آن بهره‌برداری خوبی نداشته‌ایم و این مشکل باید بررسی شود که چرا سرمایه‌گذار با آن توان بالا، به چالش‌هایی برخورد کرده که باعث‌شده به بهره‌برداری خوبی نرسد. وقتی در منطقه‌ای محروم مثل هم فضای سرمایه‌گذاری مناسبی ایجاد می‌شود یعنی کار به‌درستی صورت‌گرفته است و هم‌اکنون سرمایه‌گذاران چینی برای حضور در این منطقه ابراز تمایل کرده‌اند، پس باید این مشکل را بررسی کرد که چرا کارخانه به مولتی می‌رسد که نمی‌تواند آن را حل کند و این همان بحران مدیریت و بهره‌برداری است.

■ **در تدوین سند توسعه استان چقدر نقش دارید؟**

به عنوان بخش خصوصی به تدوین سند توسعه اقتصادی استان در فرمانداری‌ها و بدون در جریان گذاشتن اتاق بازرگانی اعتراض داریم. چگونه ممکن است توسعه‌ای در مجموعه‌های اقتصادی استان رخ بدهد و در نهایت مجری این طرح، بخش خصوصی نباشد و ما اعتراض به این موضوع را به مسوولان استان اعلام کرده‌ایم. ببینید! خلا وجود سند استراتژی توسعه کرمان به شدت احساس می‌شود و این استان با داشتن تعداد زیادی شهرستان، شهر، روستا، بخش و... که به عنوان پهناورترین استان کشور مطرح است باید یک سند توسعه برای ۲۰ سال آینده داشته باشد. نگاه این سند به سه آیتم توانمندی‌ها و ظرفیت‌های استان، جایگاه کرمان در سندهای توسعه کشوری و نگاه به اقتصاد کشور و دنیا به آینده معطوف است. پیشنهاد ما از دو دوره قبل از فعالیت هیات نمایندگان، این بوده است که واگذاری مسوولیت تدوین این سند به اتاق بازرگانی باشد که متأسفانه هنوز محقق نشده است. دلیل عدم‌واگذاری این مسوولیت، نوع نگاه به بخش خصوصی است. در هفته‌های اخیر پیشنهاد واگذاری این مسوولیت به اتاق را به انجمن توسعه استان داده‌ایم که انجمنی فراگیر و متشکل از همه مسوولان کرمانی مقیم کشور است و امیدواریم با پیگیری و رایزنی این انجمن محقق شود.

هفت‌خوان سفر با قطار

وحید قربانی

■ قطار از جمله وسایل سفر است که از لحاظ ایمنی و قیمت مناسب بلیت، مورد توجه قشر وسیعی از مردم در کشورمان و حتی جهان است اما ظاهراً کرمانی‌ها برای استفاده از این وسیله نقلیه، مشکلات زیادی را باید تحمل کنند که در این مطلب به بخش‌های مهم آن پرداخته می‌شود.

۱) بلیت‌گیر نمی‌آید

اولین مشکل موجود این است که اگر حداقل دو تا سه هفته زودتر از زمان سفرتان برای تهیه بلیت قطار اقدام نکنید، چاره‌ای جز سفر با سایر وسایط نقلیه ندارید. شنیده شده از زمان اتصال زاهدان به خط سراسری راه‌آهن، سه واگن از مجموعه واگن‌های اختصاص یافته به خط کرمان به مسافران این شهر اختصاص یافته و در این میان، سهمیه مسافران کرمانی به تبع آن کاهش یافته است. همین باعث شده است تا تهیه بلیت قطار که در گذشته هم مشکل و جانفرسا بود به کالای نایاب‌تری برای کرمانی‌ها تبدیل شود. در زمانی که با قیمت و سهمیه فعلی بنزین سفر با خودروی شخصی کار دشواری می‌نماید و تهیه بلیت بالای ۸۰ هزار تومانی هواپیما کار هرکسی نیست، وجود چنین شرایطی مشکلی در تهیه بلیت قطار، نامهربانی در حق مردمی است که از نجات‌ییش از حد، خوش‌کمتترین اعتراض را به وضعیت موجود در زمینه شرایط سفر با قطارشان می‌کنند و سایر مشکلات مربوط به سفر با قطار را تاکنون به جان خریدانه‌اند.

حق آن است که مسوولان در این زمینه تبیینی ببیندیشند و در این زمینه «فکری اساسی» کنند تا کرمانی‌ها شرایط مناسب برای سفر با قطار داشته باشند.

باید تأکید شود که وضعیت فعلی تهیه بلیت قطار در مسیر کرمان – تهران و بالعکس به هیچ عنوان خوشایند شهروندان کرمانی نیست...

۲) کیفیت نامناسب واگن‌ها

اینکه از خوان تهیه بلیت قطار عبور کنید و یک بلیت ۱۸هزار و ۸۰۰ تومانی این وسیله نقلیه‌گیرتان باید تازه به مرحله‌ای می‌رسد که آن، شرایطی است که باید وضعیت نامناسب واگن‌ها و کوپه‌های قطار را در یک مسیر طولانی تحمل کنید. فرسودگی واگن‌ها نکته منفی دیگر سفر با قطار در مسیر کرمان – تهران و بالعکس است. به نظر می‌رسد، سال‌ها از کارکرد این

واگن‌ها و محتویات آنها گذشته است و دیگر باید از رده خارج شوند اما همچنان میزبان مسافران این مسیر است. آنهایی که در سایر خطوط ریلی کشور با قطار سفر کرده‌اند، اذعان دارند که شرایط سایر مسیرها به مراتب بهتر از این مسیر است. زمانی در این مسیر واگن‌های لوکس با کوپه‌های چهارنفره جدید هم وجود داشت که خیلی زود از این مسیر حذف شدند. تخت‌ها و پتو و لحاف‌های فرسوده، سرویس‌های بهداشتی که به‌هینه‌سازی و تعویض اجزای آن لازم شده است و به طور کلی، واگن‌هایی که قاعدتاً در شان یک ایرانی و کرمانی نیست که به طرق آنها به مسافرت وراثت از زرگی خاطر مسافران است که با هزار زحمت بلیت یک مسافرت از طریق خطوط ریلی به پایتخت را به دست آورده‌اند.

■ **همه**
نظر می‌رسد مسوولان باید در این زمینه هم «فکری اساسی» کنند تا شرایطی وجود نداشته باشد که مسافران احساس کنند در یکی از قطارهای کم‌کیفیت کشوری مثل پاکستان مسافرت می‌کنند...
اگر با قطار در مسیر کرمان به تهران سفر می‌کنید روی زمانی که پیش‌بینی می‌کنید به مقصد می‌رسید چندان حساب نکنید. تاخیرهایی که در این مسیر در حرکت قطار به وجود می‌آید گاهی باعث می‌شود چندین ساعت از زمانی که «باید» دیرتر به مقصد برسید، البته ترافیک موجود اما به هر حال باید فکری برای این موضوع شود تا این امکان به وجود آید که صادرکننده بلیت بتواند ساعت رسیدن به مقصد را یک حق مسافر است. روی بلیت درج کند تا برنامه‌ریزی مسافران برای سفرشان هم به نحو مطلوب‌تری صورت گیرد...
به هر حال این روزها سفر با قطار برای کرمانی‌ها با مشکلات زیادی همراه است که به نظر می‌رسد مسوولان مرتبط باید برای آن «فکری اساسی» کنند. قطار به عنوان یک وسیله مسافرتی ایمن و قیمت مناسب‌تر نسبت به سایر وسایط نقلیه مورد توجه اکثر شهروندان است و همین می‌تواند دلیل خوبی باشد تا وضعیت مناسب‌تری برای کرمانی‌هایی که به هر دلیل باید مسیر این شهر تا پایتخت را طی کنند، به وجود آید...